

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.603/2024/6.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2025. január 27. napján megtartott tanácsülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt *vádlott1* ellen indított büntetőügyben a Kecskeméti Törvényszék 2024. május 8. napján kihirdetett 4.B.212/2024/2. számú ítéletét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

vádlott1 vádlott közbizalom elleni bűncselekményeit 40 rendbeli közvetett tettesként - 10 esetben folytatólagosan elkövetett - hamis magánokirat felhasználása vétségének [Btk. 345. §] *minősíti*.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát egyezően 3 (három) évre *enyhíti*, a vádlottal szemben a pénzbüntetés kiszabását *mellőzi*.

Az elsőfokú eljárás során felmerült, vádlott által fizetendő bűnügyi költség összegét 1.045.989,- (egymillió-negyvenötezer-kilencszáznyolcvankilenc) forintba *felemeli*.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélettel szemben fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] A Kecskeméti Törvényszék a 2024. május 8. napján kihirdetett 4.B.212/2024/2. számú ítéletével vádlott1 vádlottat költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 4. fordulat, (5) bekezdés b) pont 2. fordulat] és 21 rendbeli közvetett tettesként, részben folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége [Btk. 345. §] miatt –

halmazati büntetésül – 5 év szabadságvesztésre, 450 napi tétel pénzbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000,- Ft-ban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott mindösszesen 450.000,- Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni akként, hogy egy napi tétel helyébe egy nap szabadságvesztés lép. A vádlottal szemben 127.092.000,- Ft erejéig vagyonekbezárást rendelt el. A törvényszék rendelkezett továbbá a nyomozás során lefoglalt bűnjelkekről, továbbá kötelezte a vádlottat 21.095,- Ft bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben vádlott1 vádlott és védője – egyezően – a kiszabott szabadságvesztés tartamának enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] vádlott1 vádlott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában a kiszabott büntetés enyhítését célzó fellebbezés indokai körében kiemelte, hogy a vádlott négy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik; saját háztartásában személyesen gondoskodik egy további idős személy gondozásáról és ápolásáról; munkavégzése mellett karitatív tevékenységet folytat; bűnösséget is beismerő nyilatkozatot tett; továbbá az elkövetés idején önhibáján kívüli okból nehéz anyagi helyzetben volt. A védő ezen túlmenően felhívta a figyelmet az igen jelentős időmúlásra is. A fellebbezés indokolásában kifejtettek szerint a hamis magánokirat felhasználásának vétségeként értékelt cselekmények közül egyrészt a 2022. szeptember 30. napján közölt gyanúsításban foglaltak kapcsán a 2017. szeptember 30. napjáig, másrészt pedig a 2023. augusztus 4. napján közölt gyanúsításban foglaltak kapcsán a 2018. augusztus 4. napjáig elkövetett cselekmények büntethetősége elévült, ezen bűncselekmények vonatkozásában tehát büntethetőséget megszüntető ok áll fenn, így e körben a vádlott felmentésére tett indítványt. A vádlott fentiek szerinti részbeni felmentését célzó védelmi indítványra, valamint a már részletezett enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel a védő álláspontja szerint a vádlott1 vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama eltúlzott, az már megtorló jellegű joghátránynak tekinthető, ezért összességében a szabadságvesztés tartamának enyhítését, és a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését indítványozta.

[4] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.148/2024/4. számú átiratában a kiszabott büntetés enyhítését célzó védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Az elsőfokú ítélet jogi indokolásának és az irányadó bűnösségi körülmények helyesbítésére is indítványt tett, továbbá észrevételezte, hogy a törvényszék tévesen határozta meg a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát, valamint a vádlott által viselendő bűnügyi költség összegét. A fellebbviteli főügyészség képviselője összességében tehát azt indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg akként, hogy a vádlott közbizalom elleni bűncselekményeit 40 rendbeli közvetett tettesként – 10 esetben folytatólagosan – elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének [Btk. 345. §] minősítse; állapítsa meg azt, hogy a vádlott pénzbüntetését meg nem fizetése esetén börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni; valamint kötelezze a vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült további 1.024.894,- Ft bűnügyi költség megfizetésére; egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[5] Az ítéltábla a büntetés enyhítése érdekében bejelentett védelmi fellebbezéseket alaposnak tartotta, míg a fellebbviteli főügyészség átiratában kifejtettek helytállóak.

[6] A másodfokú bíróság a fellebbezéseket tanácsulésen bírálta el [Be. 598. § (2) bekezdés].

[7] Tekintettel arra, hogy a fellebbezések bejelentésére a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján – kizárólag a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést támadva – került sor, ezért a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdésére figyelemmel az ítéletnek csak a fellebbezésekkel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül [korlátozott felülbírálat].

[8] A korlátozott felülbírálat azonban – a Be. 590. § (5), (5a) és (7) bekezdéseiben rögzített keretek között – kiterjedt az elsőfokú bírósági eljárásra, illetve ennek körében azon eljárási szabályok megtartásának vizsgálatára, amelyek megsértése esetén az ítéletet a Be. 607. § (1) bekezdése, a Be. 608. § (1) bekezdése, valamint a Be. 609. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül kell helyezni; továbbá a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására, illetve az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre vonatkozó rendelkezésekre is.

[9] Ennek során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést.

[10] Figyelemmel arra, hogy a fellebbezéseket kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be, ezért a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította [Be. 591. § (2) bekezdés a) pont].

[11] Mivel a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tények és a korábbi büntetéseiire vonatkozó adatok – a Be. 561. § (3) bekezdés b) és c) pontjaiból következően – nem képezik a tényállás részét, ezért az ítéltábla – Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva, a rendelkezésre álló ügyiratok tartalma alapján – az elsőfokú ítélet ezen megállapításait az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette.

[12] A Kecskeméti Járásbíróság 20.B.909/2014/12. számú jogerős ítéletével kiszabott 5 hónap – végrehajtásában 1 évi próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztés végrehajthatóságának elévülése 2021. november 2. napján következett be {elsőfokú ítélet [8] bekezdése}. A másodfokú bíróság ennek megfelelően helyesbítette az elsőfokú ítélet [44] bekezdésének utolsó mondatát is.

[13] vádlott1 vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatának elfogadására a 4.B.520/2023/36/I. számú végzéssel került sor {elsőfokú ítélet [5] bekezdése}.

[14] Miként arra átíratában a fellebbviteli főügyészség képviselője helytállóan utalt, a törvényszék – ítéletszerkesztési hiba következtében – a jogi indokolás helyett az ítéleti tényállásban szerepeltette a költségvetést károsító bűncselekmény kapcsán releváns adójogi (keret)jogszabályokat. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a tényállásból a jogi indokolásba utalta az elsőfokú ítélet [18]-[22] bekezdéseiben egyébként helyesen rögzített megállapításokat. Az ítéltábla által követetett ítélkezési gyakorlat szerint ez a korrekció nem eredményezi a vádirati tényálláshoz kötöttség sérelmét, mivel a vádiratnak – az elsőfokú bírósági ítélettel szemben – nincs (jogi) indokolási része, így a vádirat ezért tartalmazza a történeti tényállással egybefüggően a keretjogszabályokat [Szegedi Ítéltábla Bf.I.106/2023/11.].

[15] A törvényszék az általa megállapított – megalapozottságát illetően a másodfokú bíróság által a fentiekben írtak szerint nem vizsgált – tényállás alapján helyesen következtetett vádlott1 vádlott bűnösségére, a terhére megállapított bűncselekmények jogi minősítése ugyanakkor csak részben – a költségvetést károsító bűncselekmény tekintetében – felelt meg a büntető anyagi jog szabályainak.

[16] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete vádlott1 vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, ezért a másodfokú bíróság a fellebbezésekkel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint *a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit csak akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye* [Be. 606. § (3) bekezdés].

[17] Ami a hamis magánokirat felhasználása vétségének jogi minősítését illeti, az elsőfokú ítélet [17] bekezdése tartalmazza azt, hogy a vádlott1 vádlott által kibocsátott valótlan tartalmú bizonylatok általános forgalmi adó tartalmát mely gazdasági társaságok melyik – adott esetben havi, negyedéves vagy éves – adóbevallásaikban szerepeltették, és helyezték jogosulatlanul levonásba azok adótartalmát.

[18] Az irányadó tényállás szerint a vádlott által kibocsátott valótlan tartalmú számlák általános forgalmi adó tartalmát a cég1 a 2017. és 2018. évi; cég2 egyéni vállalkozó a 2016. és 2017. évi; cég3 egyéni vállalkozó – a 2016. novemberi havi bevallást követően legközelebb – a 2017., 2018. és 2019. évi; az cég4 a 2016., 2017., 2018. és 2019. évi; cég5 egyéni vállalkozó a 2016., 2017., 2018. és 2019. évi; az cég6 – a 2018. december havi bevallást követően legközelebb – a 2019. évi; a cég7 a 2016., 2017., 2018., 2019. és 2020. évi; a cég8 a 2018. évi; a cég9 a 2018. és 2019. évi; a cég10 a 2018. és 2019. évi; míg az cég11 a 2017. és 2018. évi általános forgalmi adó bevallásaiban szerepeltette, és helyezte jogosulatlanul levonásba.

[19] A hamis magánokirat felhasználásának rendbelisége nem a felhasznált okiratok számához, hanem azon jogviszonyok számához igazodik, amelyekben az okiratok felhasználására sor kerül. A hamis magánokirat felhasználása ugyanakkor folytatólagosan elkövetett, ha a hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú – ugyanazon vagy több – magánokiratot, ugyanazon jogviszonyból származó jog vagy kötelezettség létezésének, megváltoztatásának vagy megszűnésének bizonyítására többször használják fel, és a folytatólagosság egyéb törvényi feltételei is fennállnak [36/2007 BK vélemény]. Nem bűnhalmazat, hanem folytatólagosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközönként többször követ el [Btk. 6. § (2) bekezdés].

[20] A valótlan tartalmú adóbevallás benyújtásával megvalósított hamis magánokirat felhasználása vétségének elkövetési időpontja a valótlan tartalmú magánokirat (adóbevallás) benyújtásának időpontja, amelynek határideje – éves adóbevallás esetén – az adóévet követő év február 25. napja [az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 2. melléklet I/B. 2.1. pont]. cég3 egyéni vállalkozó a 2016. november havi (2016. december 20. napján esedékes) adóbevallást követően legközelebb 2017. évre vonatkozóan éves adóbevallást nyújtott be, amelynek határideje a fentiek alapján 2018. február 25. napja volt; míg az cég6 a 2018. december havi (2019. január 20. napján esedékes) adóbevallást követően legközelebb 2019. évre vonatkozóan éves adóbevallást nyújtott be, amelynek határideje 2020. február 25. napja volt. Miként arra átiratában a fellebbviteli főügyészség képviselője helyesen hivatkozott, azokban az esetekben, amikor a valótlan tartalmú adóbevallások benyújtására éves gyakorisággal került sor, nem áll fenn a folytatólagosság azon törvényi feltétele, mely szerint az egyes részecselekményeknek rövid időközönként kell megvalósulniuk [BH2019. 130. II.]. Ezekben az esetekben tehát a benyújtott (felhasznált) valótlan tartalmú magánokiratok számához igazodó (anyagi) bűnhalmazat megállapításának van helye.

[21] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel tehát a vádlott által megvalósított közbizalom elleni bűncselekmények jogi minősítése nem felelt meg a büntető anyagi jog szabályainak, ezért – a Be. 606. § (3) bekezdésére figyelemmel – e körben a minősítésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatásának volt helye. Mindezek alapján az ítéltábla vádlott1 vádlott közbizalom elleni bűncselekményeit 40 rendbeli közvetett tettesként – 10 esetben folytatólagosan elkövetett – hamis magánokirat felhasználása vétségének minősítette [az cég12 esetében 1 rendbeli folytatólagos; cég13 egyéni vállalkozó esetében 1 rendbeli folytatólagos; a cég14 esetében 1 rendbeli; a cég15 esetében 1 rendbeli folytatólagos; a cég16 esetében 1 rendbeli folytatólagos; a cég1 esetében 2 rendbeli; az cég17 esetében 1 rendbeli folytatólagos; a cég18 esetében 1 rendbeli folytatólagos; cég2 egyéni vállalkozó esetében 2 rendbeli; cég19 egyéni vállalkozó esetében 1 rendbeli folytatólagos; cég3 egyéni vállalkozó esetében 4 rendbeli; az cég4 esetében 4 rendbeli; cég5 egyéni vállalkozó esetében 4 rendbeli; a cég20 esetében 1 rendbeli folytatólagos; az cég6 esetében 2 rendbeli, ebből 1 esetben folytatólagos; a cég7 esetében 5 rendbeli; a cég8 esetében 1 rendbeli; a cég9 esetében 2 rendbeli; a cég10 esetében 2 rendbeli; az cég11 esetében 2 rendbeli; míg a cég21 esetében 1 rendbeli folytatólagos bűncselekmény megállapításának volt helye].

[22] Habár az elsőfokú bíróság a közbizalom elleni bűncselekményekkel összefüggésben helyesen foglalkozott a büntethetőség esetleges elévülésének vizsgálatával, ugyanakkor az általa e körben kifejtettek több szempontból sem voltak helytállóak {elsőfokú ítélet [25] bekezdése}. Egyfelől, miként arra átiratában a fellebbviteli főügyészszék képviselője is helyesen hivatkozott, a bűncselekmény elkövetési magatartása a hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú magánokirat felhasználása, amely jelen esetben a valótlan tartalmú adóbevallások adóhatósághoz történő benyújtását jelenti. Ebből következően tehát – a törvényszék által hivatkozottaktól eltérően – az elévülés szempontjából nem a valótlan tartalmú számla kiállítási időpontjának, hanem a valótlan tartalmú számla adatait (Áfa tartalmát) magában foglaló adóbevallás benyújtási időpontjának van anyagi jogi relevanciája.

[23] Másfelől, mivel a hamis magánokirat felhasználása vétségének rendbelisége az (adó)jogviszonyok, illetve azon belül is esetlegesen – mint az éves bevallások esetében jelen ügyben is – az adóbevallások számához igazodik, illetve nem mindegyik cselekmény vonható a folytatólágosság törvényi egységébe, ezért az elévülés kérdését sem egységesen, a legutolsó adóbevallás időpontját alapul véve, hanem valamennyi számlabefogadó adóbevallása esetében külön-külön kell vizsgálni. Azt ugyanakkor helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a büntethetőség elévülése – a nyomozás időközben történt elrendelésére, valamint az ennek során fogatosított eljárás cselekményekre figyelemmel – egyik cselekmény vonatkozásában sem következett be. Ami pedig a folytatólágosan elkövetett bűncselekmények elévülését illeti, a büntethetőség elévülése szempontjából nem külön-külön az egyes rész cselekmények elkövetésének, hanem a bűncselekmény törvényi tényállásához tartozó legutolsó rész cselekmény befejezésének időpontja az irányadó, és ettől kell számítani a folytatólágosan elkövetett bűncselekmény törvényi büntetési tételéhez igazodó elévülési időt. Ekként a folytatólágosan elkövetett bűncselekmény egyes rész cselekményei büntethetőségének önálló elévülése kizárt [31/2007. BK vélemény].

[24] Az elsőfokú bíróság minősítéshez kapcsolódó jogi indokolása további hiányosságban is szenved. Egyrészt, vádlott1 vádlott azáltal valósította meg a költségvetési csalás büntettét, hogy az általa teljesített szolgáltatás-nyújtásokkal összefüggésben keletkező adófizetési kötelezettsége vonatkozásában valós tény – nevezetesen az adófizetési kötelezettség keletkezését, illetve fennállását – elhallgatta. Az üzletszerű elkövetés megállapítása a Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontján, míg a bűncselekmény értékhatárhoz igazodó súlyosabb minősülése a Btk. 459. § (6) bekezdés d) pontján alapul. A közbizalom elleni bűncselekményeket önálló tettesként olyan személyek valósították meg, akik nem bírtak tudomással arról, hogy az általuk benyújtott adóbevallások – a valótlan tartalmú bizonylatok adatai folytán – valótlan tartalmúak. Ezek a személyek tehát ezen releváns körülmény tekintetében tévedésben voltak, így vádlott1 vádlott a közbizalom elleni bűncselekményeket tévedésben lévő személyek felhasználásával – közvetett tettesként – valósította meg. Kiegészítésre szorult végezetül az elsőfokú bíróság jogi indokolása annyiban, hogy a költségvetési csalás tényállását tartalommal kitöltő keretjogszabályokban az elbírálás időpontjában nem következett be olyan változás, amely az eddigi büntetőjogi védelmet megszüntette volna [1/1999. BJE].

[25] Ami a büntetés felülbírálatát illeti, a törvényszék által számba vett bűnösségi körülmények korrekcióra szorultak az alábbiak szerint. A közbizalom elleni

bűncselekmények minősítésének megváltoztatására figyelemmel immár nem 19, hanem 10 rendbeli hamis magánokirat felhasználásának vétsége tekintetében értékelhető súlyosító körülményként a folytatólagos elkövetés {elsőfokú ítélet [30] bekezdése}. Habár az elsőfokú bíróság a személyi körülmények körében helyesen rögzítette a vádlott fennálló betegségeit, azok enyhítő körülményként történő értékelését ugyanakkor elmulasztotta, amelyet a másodfokú bíróság ezúton pótol {56/2007. BK vélemény II/12. pont}. Az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelte azt, hogy vádlottl vádlott hosszabb ideje áll büntetőeljárás hatálya alatt {56/2007. BK vélemény III/10. pont}.

[26] Az ekként kiegészített és helyesbített bűnösségi körülmények mellett helytállóan jutott a törvényszék arra az álláspontra, hogy vádlottl vádlott vonatkozásában a büntetési célok kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás kiszabásával érhetők el. Az irányadó bűnösségi körülményekre és az elkövetett bűncselekmények konkrét tárgyi súlyára figyelemmel ugyanakkor az ítéltábla arra a megállapításra jutott, hogy a büntetési célok hatékony érvényesülése a vádlott esetében az irányadó büntetési tételkeret alsó határát el nem érő tartamú szabadságvesztés, valamint rövidebb tartamú közügyektől eltiltás kiszabásával is biztosítható. Mindezek alapján a másodfokú bíróság – osztva e körben a védelmi fellebbezéseket – mind a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés [Btk. 82. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pont], mind pedig a közügyektől eltiltás tartamát enyhítette.

[27] Az irányadó büntetési tételkerettel összefüggésben helyesbítésre szorult az elsőfokú bíróság jogi indokolása annyiban, hogy a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatának előkészítő ülésen történt elfogadására figyelemmel a vele szemben kiszabható szabadságvesztés tartama az 5 évet nem haladhatta meg {elsőfokú ítélet [33] bekezdés; Be. 565. § (2) bekezdés}.

[28] Tévedett a törvényszék, amikor – az erre irányuló ügyészi indítvánnyal egyezően – vádlottl vádlottat pénzbüntetésre is ítélte. Akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, *ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van*, pénzbüntetésre is kell ítélni [Btk. 50. § (2) bekezdés]. Ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában csupán annyit rögzített, hogy vádlottl vádlott megfelelő jövedelemmel rendelkezik, ez a megállapítás ugyanakkor figyelmen kívül hagyta a törvényszék által e körben megállapított tényeket. vádlottl vádlott havi jövedelme 250.000-300.000,- Ft között változik. A vádlott két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, továbbá közreműködik egy idős szomszédja gondozásában. Vagyontalan, hiteltartozása van, amelynek havi törlesztőrésze 54.000,- Ft {elsőfokú ítélet [7] bekezdés}. Mindezen adatok ismeretében téves annak elsőfokú ítéletben történő rögzítése, hogy a vádlott megfelelő jövedelemmel rendelkezik. Erre figyelemmel az ítéltábla vádlottl vádlottal szemben a pénzbüntetés kiszabását mellőzte.

[29] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározása, továbbá a vagyonekalkuláció alkalmazása megfelelt az irányadó törvényi rendelkezéseknek azzal, hogy a vagyonekalkuláció összecszerúsége

megegyezzett az elsőfokú bíróság által megállapított – bűnös eredetű – vagyongyarapodás mértékével.

[30] A fellebbviteli főügyészség képviselője helyes okfejtés mellett mutatott rá arra, hogy a törvényszék tévedett a vádlott1 vádlott által megfizetendő bűnügyi költségösszecszerűségének meghatározásakor.

[31] Az ítéltábla által követett ítélezési gyakorlat szerint az előkészítő ülésen bűnösséget beismerő vádlottat a teljes bűnügyi költség megfizetésére kell kötelezni, majd a vádlott társával szemben lefolytatott eljárás jogerős befejezése után egyszerűsített felülvizsgálat keretében kell a bűnügyi költség tekintetében rendelkezni arról, hogy a bűnügyi költséget jelen ügy vádlottja és annak társa milyen összegben köteles egyetemlegesen viselni [Szegedi Ítéltábla Bf.I.587/2021/7. és Bf.III.57/2022/22.].

[32] Ennek megfelelően a másodfokú bíróság a vádlott1 vádlott által fizetendő bűnügyi költség összegét 1.045.989,- Ft-ra felemelte. Ennek során az ítéltábla figyelemmel volt arra, hogy a költségjegyzék 3-8. tételszáma alatti költségek (tanúk útiköltsége és szakértői díjak) vádlott1 vádlott cselekvőségét (is) érintően merültek fel.

[33] Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság által felhívott jogszabályi hivatkozások részben pontatlanok, részben pedig hiányosak voltak, ezért azokat akként helyesbítette, hogy mellőzte a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontjára történő hivatkozást, mivel annak tényleges alkalmazására nem került sor; a Btk. 81. §-a helyett a Btk. 81. § (1)-(3) bekezdéseit jelölte meg; továbbá felhívta a Btk. 35. § (1) bekezdését.

[34] A fentiekben kifejtettekből következően az ítéltábla az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezéseket alaposnak ítélte, és az elsőfokú bíróság ítéletét – a Be. 606. § (1) bekezdése alapján eljárva – a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig azt – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – helybenhagyta.

[35] Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. § (1)-(2) bekezdésein alapul.

Szeged, 2025. január 27.

dr. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács elnöke

dr. Kóbor Jenő s.k.
előadó bíró

dr. Katona Dorottya s.k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.603/2024/6. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 4.B.212/2024/2. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2025. január 27.

dr. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács elnöke